

Ezechiël 12

1 Het woord van de HEERE kwam tot mij:

2 Mensenkind, u woont te midden van een ongehoorzaam huis. Zij hebben ogen om te zien, maar zij kijken niet, zij hebben oren om te horen, maar zij luisteren niet, want zij zijn een opstandig huis!

3 En u, mensenkind, maak voor uzelf bagage voor de ballingschap gereed en ga voor hun ogen overdag in ballingschap: voor hun ogen moet u vanuit uw woonplaats naar een andere plaats in ballingschap gaan. Misschien zullen zij inzien dat zij een opstandig huis zijn.

4 Overdag moet u voor hun ogen uw bagage als bagage voor ballingschap naar buiten brengen. Zelf moet u dan voor hun ogen 's avonds naar buiten gaan, zoals ballingen wegtrekken.

5 Breek voor uzelf voor hun ogen door de muur heen en breng daar alles door naar buiten.

6 U moet het voor hun ogen op uw schouder dragen. In het donker moet u het naar buiten brengen. Uw gezicht moet u bedekken, zodat u het land niet kunt zien, want Ik heb u als wonderteken gegeven voor het huis van Israël.

7 Toen deed ik precies zoals mij geboden was. Overdag bracht ik mijn bagage naar buiten als bagage voor ballingschap en 's avonds brak ik voor mijzelf met de hand door de muur heen. In het donker bracht ik alles naar buiten en droeg ik het voor hun ogen op mijn schouder.

8 's Morgens kwam het woord van de HEERE tot mij:

9 Mensenkind, heeft het huis van Israël, dat opstandige huis, niet tegen u gezegd: Wat bent u aan het doen?

10 Zeg tegen hen: Zo zegt de Heere HEERE: Deze last geldt de vorst in Jeruzalem en heel het huis van Israël, dat in hun midden is.

11 Zeg: Ik ben uw wonderteken. Zoals ik gedaan heb, zo zal met hen gedaan worden: zij zullen door ballingschap in gevangenschap gaan.

12 En de vorst die in hun midden is, zal de bagage op zijn schouder dragen, in het donker, en naar buiten gaan. Zij zullen door de muur heen breken om hem erdoor naar buiten te brengen. Hij zal zijn gezicht bedekken om niet met eigen ogen het land te zien.

13 Ik zal Mijn net over hem uitspreiden, zodat hij in Mijn vangnet gevangen raakt. Ik zal hem brengen naar Babel, het land van de Chaldeeën, maar ook dat zal hij niet zien, hoewel hij daar zal sterven.

14 En allen die rondom hem zijn als zijn hulp, en al zijn troepen, zal Ik over alle windstreken verstrooien. Achter hen zal Ik het zwaard trekken.

15 Dan zullen zij weten dat Ik de HEERE ben, wanneer Ik hen onder de heidenvolken verspreid en hen in die landen verstrooi.

16 Maar Ik zal uit hen een klein aantal mannen doen overblijven van het zwaard, van de honger en van de pest, zodat zij al hun gruweldaden kunnen vertellen onder de heidenvolken waar zij komen. Dan zullen zij weten dat Ik de HEERE ben.

17 Het woord van de HEERE kwam tot mij:

18 Mensenkind, uw brood zult u eten met beving en uw water zult u drinken met siddering en vol bezorgdheid.

19 U moet tegen de bevolking van het land zeggen: Zo zegt de Heere HEERE over de inwoners van Jeruzalem in het land van Israël: Hun brood zullen zij vol bezorgdheid eten en met ontzetting zullen zij hun water drinken, omdat hun land een wildernis zal worden, ontdaan van al wat het bevat, vanwege het geweld van allen die het bewonen.

20 De bewoonde steden zullen verwoest worden en het land zal een woestenij worden. Dan zult u weten dat Ik de HEERE ben.

Profetie tegen de valse profeten

21 Het woord van de HEERE kwam tot mij:

22 Mensenkind, wat is dat voor een spreekwoord daar bij u in het land van Israël: De dagen verstrijken en elk visioen gaat verloren?

23 Daarom, zeg tegen hen: Zo zegt de Heere HEERE: Ik zal dit spreekwoord doen ophouden, zodat men het in Israël niet meer als spreekwoord blijft gebruiken. Spreek daarentegen tot hen: De dagen zijn genaderd en de inhoud van elk visioen!

24 Want te midden van het huis van Israël zal er geen enkel vals visioen of vleiende waarzegging meer zijn.

25 Want Ik, de HEERE, zal spreken. Het woord dat Ik zal spreken, zal in vervulling gaan. Het wordt niet langer uitgesteld, want in uw dagen, opstandig huis, zal Ik een woord spreken en het ten uitvoer brengen, spreekt de Heere HEERE.

26 Het woord van de HEERE kwam tot mij:

27 Mensenkind, zie, die van het huis van Israël zeggen: Het visioen dat hij ziet, geldt voor over vele dagen, hij profeteert over verre tijden.

28 Daarom, zeg tegen hen: Zo zegt de Heere HEERE: Geen van Mijn woorden zal nog uitgesteld worden. Het woord dat Ik gesproken heb, zal in vervulling gaan, spreekt de Heere HEERE.

Hoop doet leven. Wat bedoel je daarmee?

Soms krijg je het idee dat de mentaliteit van de ballingen sterk verschilt met die van de achterblijvers in Jeruzalem, maar daarin vergissen we ons. Ze zijn geen steek veranderd. Hoe bestaat het? Inderdaad verbazing alom. Misschien is het een menselijke reactie. Kunnen ze hun feitelijke situatie niet onder ogen zien? Misschien is dat het. Hoewel ze zelf de ballingschap aan den lijve ondervonden hebben en in Babel wonen, geloven ze het nog steeds niet. Wat geloven ze niet? Dat het menens is bij God. Dat God Zich heel boos gemaakt heeft over hun zonden en hun harde koppen. De bedreigingen die God via de profeten aan Zijn volk kenbaar maakt, zijn namelijk bloed serieus. Jeruzalem gaat er aan als de mensen hun leven niet veranderen, maar bekering is ver te zoeken. Maar wacht nou eens even, ze zijn toch zelf gestraft. Hun lot is toch het bewijs van de waarheid van de profetische boodschap van Jeremia en Ezechiël. Dat zou je wel zeggen, maar die logica gaat niet op want ze geloven niet dat Jeruzalem ten onder gaat. Gods antwoord is niet onduidelijk. Ezechiël is door de HEERE in een visioen naar Jeruzalem gehaald zodat hij zich er persoonlijk van kon overtuigen dat het helemaal mis was in die stad. Vergelijk je die stad met een appel, dan is die appel door en door verrot. Voor Ezechiël was dit ook wennen. Maar dat heeft hij hen toch doorgegeven, mag je aannemen. Zeker, tot op de punt en de komma maar ze geloven hem gewoon niet. Het wil er bij hun niet in. Ze blijven er aan vasthouden dat de beste mensen achter gebleven zijn. Sterker, ze denken dat ze binnenkort zelf ook weer terug gaan. Dat zeggen hun profeten. Jeremia geeft daar een voorbeeld van. Ik citeer een profetie van de valse profeet Hananja waar Jeremia het mee aan de stok had. Jeremia 28:2,3 *Zo zegt de HEERE van de legermachten, de God van Israël: Ik zal het juk van de koning van Babel breken! Binnen twee volle jaren breng Ik alle voorwerpen van het huis van de HEERE naar deze plaats terug, die Nebukadnezar, de koning van Babel, uit deze*

plaats heeft meegenomen en naar Babel heeft gebracht. Onbegrijpelijk. Is dat zo? Zijn er mensen onder de ballingen die dit serieus geloven? Zeker, het is een hoopvolle boodschap. Die vindt gretig aftrek.

God vindt de ballingen ‘een opstandig huis’.

Het volk Israël is een opstandig huis.

Vraag: Gebruiken wij tegenslag en ziekte wel op de goede manier? Zien wij dat wel als tekenen van God? Gaat Hij niet over elke haar op ons hoofd? Vraagt u zich weleens af – als alles tegen lijkt te zitten – waarom het niet goed met u gaat? Waarom de dingen u overkomen die u overkomen? Of denkt u, *toeval?* Of ‘het kan iedereen overkomen’. Of ‘Morgen is het over.’ Waarom danken we God voor de goede dingen, maar proberen we bij moeilijke dingen aan andere oorzaken te denken? Bekeren wij ons wel direct als God ons op de vingers tikt of hopen we – net als de ballingen – dat het vast wel weer gauw over gaat om vervolgens onveranderd met ons leven door te gaan? Misschien bent u anders dan de meeste mensen. Hoe dan ook, de HEERE verwijt zijn volk verregaande blindheid en doofheid. Maar als dat zo is; daar kunnen die mensen toch niets aan doen? Ze kunnen er wel degelijk iets aan doen, want ze sluiten heel bewust hun ogen voor de realiteit en ze stoppen hun oren toe zodat ze niks horen. Ze erkennen gewoon niet dat ze op dit moment een oordeel van God ondergaan. ‘Morgen zijn we weer thuis in Jeruzalem’, zeggen ze tegen hun kinderen. Ze weigeren dus ook om hun zonden onder ogen te zien en zich te bekeren. Het is – zegt de HEERE – ‘een opstandig volk’. Paulus zou zeggen dat de ongerechtigheid als een deken over hen heen ligt, zodat ze niks zien of horen van God, ook niet als God tot hen probeert door te dringen. Paulus heeft het dan over ‘*de mensen, die de waarheid in ongerechtigheid onderdrukken.*’ Romeinen 1:18 Hun zonden – waar ze niet mee willen breken – verhinderen dat ze Gods hand zien. Met eenzelfde soort van doofheid en blindheid heeft God te maken onder de ballingen. Ezechiël 12:1,2 *Het woord van de HEERE kwam tot mij: Mensenkind, u woont te midden van een ongehoorzaam huis. Zij hebben ogen om te zien, maar zij kijken niet, zij hebben oren om te horen, maar zij luisteren niet, want zij zijn een opstandig huis!* God zegt dit niet zomaar. De mensen hebben een harde kop. De HEERE herhaalt dit tot vijfmaal toe.

De ballingen vormen met elkaar volgens God een opstandig huis

Ezechiël 12:2	Mensenkind, u woont te midden van <i>een ongehoorzaam huis</i> .
Ezechiël 12:2	Zij luisteren niet, want zij zijn <i>een opstandig huis!</i>
Ezechiël 12:3	Misschien zullen zij inzien dat zij <i>een opstandig huis</i> zijn.
Ezechiël 12:9	Mensenkind, heeft het huis van Israël, <i>dat opstandige huis</i> , niet tegen u gezegd: Wat bent u aan het doen?

Ezechiël 12:25 Het wordt niet langer uitgesteld, want in uw dagen, *opstandig huis*, zal Ik een woord spreken en het ten uitvoer brengen, spreekt de Heere HEERE.

Zij hebben ogen om te zien, maar zij kijken niet; zij hebben oren om te horen, maar zij luisteren niet.

Doof en blind.

De doofheid en blindheid van de mensen is een groot probleem voor God door alle tijden heen. Je zou zeggen: 'God kan toch tot die mensen spreken. De HEERE kan het uitleggen. Hij moet in toch staat zijn hen op andere gedachten te brengen?' Dat zou je wel zeggen, maar dat is niet zo. Want mensen kunnen zich afsluiten voor wat God zegt en doet. Dan kan de HEERE praten als Brugman, maar dan horen ze nog niets. Of ze luisteren wel, maar ze begrijpen er niets van. Ze kijken echt wel, maar ze zien de clou niet. Het ontgaat ze gewoon. Dat is een probleem omdat God de mensen wil aanspreken op hun verantwoordelijkheid. Maar daarvoor is het wel nodig dat de boodschap over komt. Niet voor niets stuurt de HEERE Zijn profeten er op uit. God wil dat ze horen wat Hij zegt en zien wat Hij bedoelt, maar als ze zich er welbewust voor afsluiten dan komt Hij nergens. God wil Zijn volk de kans geven om hun leven te veranderen, maar als ze zich doof houden is het onbegonnen werk. Dat kan de HEERE moeilijk aanvaarden. Als een verkeersbord onder de modder zit, zie je niet meer of je ergens mag inrijden of niet. God wil niet dat mensen later kunnen zeggen: 'Ik wist het niet. Niemand vertelde het me.' Om die reden moet de profeet Ezechiël het hele verhaal – van iemand die in ballingschap wordt gevoerd – nog maar eens in de vorm van een toneelstuk voordoen. Misschien dat een andere benadering de blind- en doofheid verhelpt. Misschien zien ze het nu wel? Wie weet valt het kwartje. Dat zegt de HEERE ook zelf. Ezechiël 12:3 *Misschien zullen zij inzien dat zij een opstandig huis zijn.* Bij Jeremia maakt de HEERE soms ook gebruik van dat woord *misschien*. Jeremia 26:3 en 36:3,7 Dat is eigenlijk niets voor de HEERE om zo'n woord als *misschien* te gebruiken, maar niemand zal achteraf kunnen zeggen dat God er niet alles aan gedaan heeft om de mensen de schellen van de ogen te halen en de doppen uit de oren. Die ballingen treffen het maar. God heeft bijzonder veel geduld met hen. Als mensen te lang blind en doof blijven voor de boodschap van God, wil de HEERE hen nog wel eens straffen met diezelfde blindheid en doofheid, maar dan een graadje erger. Was het eerst zo dat ze niet wilden horen wat God zei, niet *wilden* zien wat God deed; dan wordt het zo dat ze het niet *kunnen* horen of zien. Die opdracht krijgt Jesaja bijvoorbeeld om zo te preken dat hij de mensen de ogen en de oren dichtsmeeft. Jesaja 6:10 *Maak het hart van dit volk vet, en stop hun oren toe, en sluit hun ogen; anders zullen zij met hun ogen zien, en met hun oren horen, en met hun hart begrijpen en zich bekeren, en zal Hij hen genezen.* Het mag duidelijk zijn – bij Jesaja – dat het hier om mensen gaat waar God geen vat op krijgt. Ze hebben zich willens en wetens afgesloten voor de HEERE. God is er op dat moment van overtuigd dat deze mensen eerst het oordeel

moeten doormaken. Dan komt er misschien ruimte voor bekering, eerder niet. Paulus loopt later tegen eenzelfde ontoegankelijkheid op als hij met de boodschap van het Evangelie het Joodse volk voor Christus probeert te winnen. Ook hij komt tot het inzicht dat de Joden in die tijd – omdat ze zich er voor afsloten – afgestompt raakten voor Gods boodschap. God sloot hun harten. Romeinen 11:7,8 *Wat dan? Wat Israël zoekt, dat heeft het niet verkregen, maar het uitverkoren deel heeft het verkregen en de anderen zijn verhard, zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.* Maar dit geldt uiteraard niet voor alle Joden in die tijd. Paulus zelf was een Jood en hij had het Evangelie omarmd. Zo waren er veel meer – de eerste gemeente in Jeruzalem telde zeker 3000 leden met een Joodse achtergrond (Handelingen 2:41) maar het gros moest niets van het evangelie hebben.

MISSCHIEEN

Hoe krijg je de ogen en oren van gesloten mensen open?

De Heere Jezus kiest voor een *gelijkenis* om mensen voor het Evangelie te winnen. Een gelijkenis is feitelijk een eenvoudig verhaal uit het leven gegrepen. Een verhaal dat grote gelijkenis vertoont met een geestelijke realiteit. Door een tafereel uit het gewone leven wil de Heere de mensen betrekken bij de hemelse realiteit. Zo vertelt de Heere *de gelijkenis van de zaaier*. Toch lopen veel mensen er aan voorbij. Het landt niet bij hen. Bij andere mensen worden vragen opgeroepen. Die komen met hun vragen bij Jezus. ‘Voor jullie is het Koninkrijk van God’, zegt de Heere. Dat wil zeggen voor de mensen wier nieuwsgierigheid gewekt is. Maar voor de anderen geldt de regel van Jesaja. God stopt hun oren dicht en maakt hun ogen blind zodat ze niet zien of verstaan en zich zouden bekeren en gered zouden worden. Zie de gelijkenis van de zaaier in Marcus 4:11,12 *En Hij zei tegen hen: Het is u gegeven het geheimenis van het Koninkrijk van God te kennen; maar tot degenen die buiten zijn, komt alles door gelijkenissen, opdat zij ziende zien en niet doorzien, en horende horen en niet begrijpen; opdat zij zich niet op enig moment bekeren en de zonden hun vergeven worden.* Wij zouden zeggen als je zelfs niet geraakt wordt door zo’n eenvoudige verhaal – van een boer die zaad strooit op de akker en een deel valt op de weg, een ander deel op de rots en weer een andere deel tussen het onkruid en een deel valt in goede aarde – als je daar aan voorbij loopt dan ligt het gewoon aan jezelf. Dan wil je het blijkbaar niet begrijpen. Jezus wilde vragen oproepen. Dat moet Ezechiël ook doen, proberen tot de mensen door te dringen met een toneelstuk van een Jood die in ballingschap wordt gevoerd. Het is een vorm van reflectie. De mensen zien bij wijze van spreken zichzelf en kunnen er over nadenken. De HEERE hoopt dat door het te zien de ogen geopend zullen worden. Een ‘plaatje bij een praatje’. Veel mensen zijn nu eenmaal zeer visueel ingesteld. Het woord ‘voor hun ogen’ is daarbij essentieel. God gebruikt het maar liefst zesmaal. Zie staatje. Ze moeten het blijkbaar *zien* om tot *inzicht* te komen. Voor iedereen zeer herkenbaar. ‘Zie je?’, vragen wij soms. ‘Hij ziet het’, zeggen we van iemand bij wie het kwartje gevallen is. Als je het dan nog niet snapt, dan heb je een probleem. Wil je het wel begrijpen? Die verontwaardiging proef je ook een beetje uit Gods reactie. Ezechiël 12:9 *Mensenkind, heeft het huis van Israël, dat opstandige huis, niet tegen u gezegd: Wat bent u aan het doen?* Ze zullen toch wel gevraagd hebben wat Ezechiël aan het

doen was? Nou, dat weet ik nog zo net niet. Ze weten namelijk heel goed wat hij aan het doen is. Ze kunnen echt wel snappen waar hij naar toe wil met dit verhaal. Maar ze willen het niet weten. Ze sluiten zich er bewust voor af. Tien tegen een dat ze hem geen enkele vraag gesteld hebben. Nou dan moet Ezechiël het hun nog maar eens vertellen van God. Gevraagd of ongevraagd geeft de profeet vervolgens uitleg.

Voor hun ogen.

- Ezechiël 12:3 *Voor hun ogen* moet u vanuit uw woonplaats naar een andere plaats in ballingschap gaan.
- Ezechiël 12:4 Overdag moet u *voor hun ogen* uw bagage als bagage voor ballingschap naar buiten brengen.
- Ezechiël 12:4 Zelf moet u dan *voor hun ogen* 's avonds naar buiten gaan, zoals ballingen wegtrekken.
- Ezechiël 12:5 Breek voor uzelf *voor hun ogen* door de muur heen en breng daar alles door naar buiten.
- Ezechiël 12:6 U moet het *voor hun ogen* op uw schouder dragen.
- Ezechiël 12:7 In het donker bracht ik alles naar buiten en droeg ik het *voor hun ogen* op mijn schouder.

Jullie zijn toch niet doof of blind?

Er is een bijzonder verhaal bekend over de Heere en de discipelen dat we elkaar niet willen onthouden. Het is de apostel Petrus die dit gebeuren vermoedelijk het best heeft onthouden. Hij heeft het doorverteld aan Marcus die het allemaal voor hem aan het papier toevertrouwde. Marcus is namelijk – zoals de geschiedenis vermeldt – ‘de tolk van Petrus’. Vertel! In het midden van Marcus worden we geconfronteerd met ‘*een dove man die moeilijk sprak*’. Marcus 7:31-37 Jezus raakte de oren van die man aan. Spuwde in zijn handen en raakte de tong van die man aan. Hij keek op naar de hemel en zuchtte en zei tegen hem: ‘Effatha’, dat wil zeggen: ‘Word geopend.’ En wat gebeurde? Die man werd geopend. Hij kon weer horen en weer praten. Geweldig. Een hele tijd verder komen we in Bethsaida een blinde man tegen. Marcus 8:22-26 Men bracht die man bij Jezus en ze vroegen de Heere om hem te genezen. Jezus spuwde op zijn ogen, legde hem de handen op en vroeg of hij alweer wat zag. ‘Ik zie de mensen als bomen’, zei hij. Hij zag dus nog niet goed. Toen legde de Heere opnieuw de handen op en toen zag die man weer helder. Opmerkelijk *een dove* die weer kon horen en *een blinde* die weer kon zien. Maar het gaat ons om de geschiedenis die zich afspeelt tussen deze twee wonderen in. Jezus vaart op dat moment met de leerlingen over van de ene naar de andere kant van het Meer van Galilea. Jezus laat zich tijdens

die reis ontvallen: 'Pas op voor het zuurdesem van de farizeeën.' De discipelen zijn zo met eten bezig dat ze denken: 'Oh de Heere bedoelt natuurlijk dat we geen broden bij ons hebben.' Die waren ze namelijk vergeten. Het ontging hen ten enenmale dat Jezus met een metafoor van gist en brood doelde op iets anders. Wat wil het geval? De manier van denken van de farizeeërs is volgens de Heere erg besmettelijk. Dat kan klein beginnen maar voor dat je het weet word je er door beheerst. Het is net als gist in meel. De gist trekt door alles heen. Maar de leerlingen denken dat Hij het over brood heeft. Dat ontlokt de Heere de uitroep; 'Zijn jullie soms ook doof en blind?' Marcus 8:15-18 *En Hij gebood hun en zei: Kijk uit, pas op voor het zuurdeeg van de Farizeeën en voor het zuurdeeg van Herodes. En zij spraken er met elkaar over en zeiden: Dit zegt Hij, omdat wij geen broden hebben. En Jezus, Die dat wist, zei tegen hen: Waarom spreekt u erover met elkaar dat u geen broden hebt? Ziet u het nog niet in en begrijpt u het niet? Hebt u nog uw verharde hart? U hebt ogen, en u ziet niet? En u hebt oren, en u hoort niet?* De moraal van dit verhaal is: 'We moeten niet alleen van onze lichamelijke doofheid en blindheid afgeholpen worden door de Heere maar vooral ook van onze geestelijke doofheid en blindheid.'

Jezus geneest de blinde en de dove.

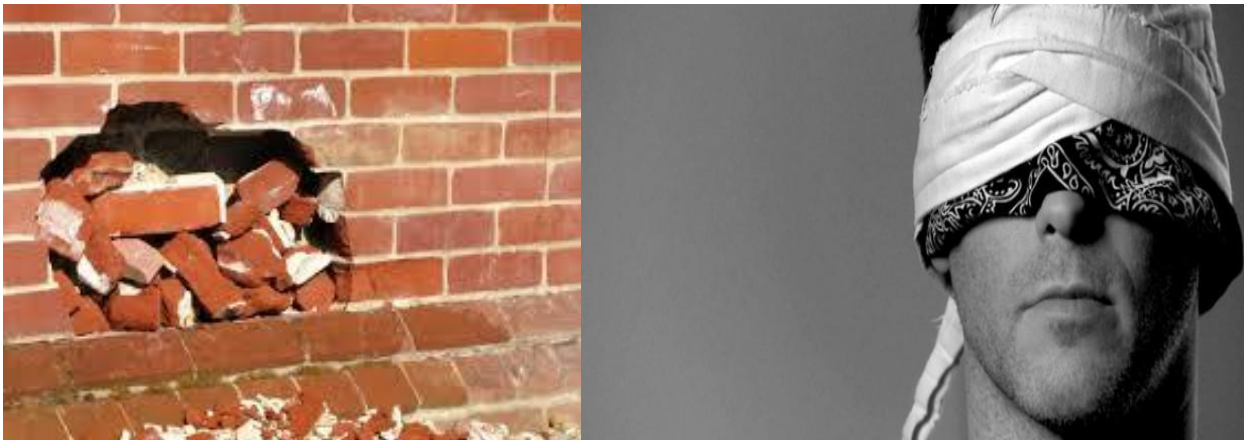

Ezechiël moet van God de balling spelen.

Ezechiël moet een pantomime uitvoeren van iemand die in ballingschap gaat. Ezechiël 12:3 *En u, mensenkind, maak voor uzelf bagage voor de ballingschap gereed en ga voor hun ogen overdag in ballingschap: voor hun ogen moet u vanuit uw woonplaats naar een andere plaats in ballingschap gaan. Misschien zullen zij inzien dat zij een opstandig huis zijn.* Maar wat is een toneelstukje zonder toeschouwers? Inderdaad krijgt de profeet de opdracht om het allemaal behoorlijk opzichtig te doen, zodat de omgeving nieuwsgierig wordt en ze zich afvragen: 'Wat is die Ezechiël nou toch weer aan het doen?' Misschien gebeurde dat in werkelijkheid ook wel. God wil dat de ballingen in Kedar zien wat de profeet doet. Het is een visuele boodschap. Ezechiël 12:4 *Overdag moet u voor hun ogen uw bagage als bagage voor ballingschap naar buiten brengen. Zelf moet u dan voor hun ogen 's avonds naar buiten gaan, zoals ballingen wegtrekken.* Er zitten nogal wat dingen in die direct herkenbaar moeten zijn voor de ballingen. Zo zijn ze zelf ook in ballingschap gegaan. Zij reisden ook als de avond inviel. Nog snel even wat bij elkaar pakken voor het vertrek – wat kleding, een beker en een bord, extra schoeisel – want de Chaldeese soldaten stonden voor de deur om hen mee te nemen. Er zijn zeker grote overeenkomsten, maar toch ook relevante verschillen. Zo hebben de ballingen niet door de muur hun huis verlaten, maar gewoon door de voordeur. Ezechiël moet door de muur naar buiten. Ezechiël 12:5 *Breek voor uzelf voor hun ogen door de muur heen en breng daar alles door naar buiten.* De muren waren gemaakt van in de zon gebakken kleiplaten. Die kon je zo met de hand afbreken. Op zich was het dus niet zo'n groot

probleem. Maar dit was wel een ding wat anders was. Wat wel weer vergelijkbaar was, zij reisden ook 's nachts. Dat werd gedaan vanwege de warmte overdag. Ezechiël 12:6 *U moet het voor hun ogen op uw schouder dragen. In het donker moet u het naar buiten brengen.* Wat ze dan weer niet deden is hun gezicht bedekken. Dat moest Ezechiël wel doen. *Uw gezicht moet u bedekken, zodat u het land niet kunt zien, want Ik heb u als wonderteken gegeven voor het huis van Israël.* Vanwaar die verschillen? Ezechiël verbeeldt niet zomaar een balling, maar een bijzondere balling, de koning van Jeruzalem, koning Zedekia. Ezechiël is een *wonderteken*. God heeft hem als *wonderteken* gegeven voor het huis van Israël. We zitten ongeveer in het jaar 592 v Chr. Ezechiël beeldt de manier af waarop koning Zedekia zo'n 5 á 6 jaar later de stad Jeruzalem zal verlaten. Niemand kon dit weten in die tijd. Sterker, de ballingen waren er van overtuigd dat Jeruzalem zou standhouden en nooit in de handen van de vijanden zou vallen. Maar een paar jaar na dato begeeft zich een groep mensen door de tuin van de koning in Jeruzalem. De koning is er zelf ook bij. Het is 586 v Chr. De Chaldeeën zijn de stad binnengevallen. De koning zoekt met de lijfwacht en wat er van het leger over is een vluchtweg via de achtertuin van het koninklijk paleis. Men moet door een poort heen tussen twee muren. Vermoedelijk heeft men een gat in de buitenmuur gemaakt om de vluchtelingen doorgang te verlenen. De Kronieken van Israël maken er gewag van. 2 Koningen 25:3,4 *Op de negende van de vierde maand, toen de hongersnood in de stad zo sterk geworden was dat de bevolking van het land geen brood meer had, werd de stad opengebroken. Alle strijdbare mannen vluchtten en trokken 's nachts de stad uit via de poort tussen de twee muren, die zich bij de tuin van de koning bevond, terwijl de Chaldeeën rondom voor de stad lagen. En de koning ging in de richting van de Vlakte.* Ook werd het gezicht van de koning bedekt nadat hij blind gemaakt was, na de dood van zijn zonen. Zo was hij Babel binnengekomen. Een *wonderteken* dat is een teken dat wonderlijk genoeg na kortere of langere tijd precies zo uitkomt als het wordt voorspeld.

Breek voor uzelf voor hun ogen door de muur heen. Uw gezicht moet u bedekken.

Ware en valse profetie.

Het is en het blijft opmerkelijk dat Ezechiël in de ballingschap profetieën krijgt die feitelijk bestemd zijn voor de achterblijvers in Jeruzalem en Juda. Hij moet dat er ook elke keer bij vertellen dat het niet over de ballingen zelf gaat maar over Jeruzalem. Zo heeft de profeet in zijn huis een maquette van de stad Jeruzalem, zodat iedereen in een oogopslag ziet waartegen de profetieën gericht zijn. Toch is de boodschap ook bijzonder relevant voor de ballingen, want zij verwachten binnenkort weer terug te keren naar Jeruzalem en Juda. Zij maken geen haast om zich te vestigen in Babel. Ze pakken hun koffer niet uit. Verhalen doen de ronde – verhalen van profeten die in de ballingschap rondlopen – dat men de terugkeer binnen twee jaar verwacht. Als dat zo is dan gaan we niet eerst een bestaan opbouwen in het

buitenland, zo denken de mensen bij zichzelf. Dan wachten we nog even tot we terug kunnen. De profeet Jeremia die in Jeruzalem werkt, dringt er middels een brief bij de ballingen op aan om hun spullen toch vooral wél uit te pakken. Beroemd zijn de woorden van Jeremia: 'Bouw huizen en bid voor de koning van Babel.' Jeremia 29:4-7 *Zo zegt de HEERE van de legermachten, de God van Israël, tegen alle ballingen die Ik uit Jeruzalem naar Babel in ballingschap heb gevoerd: Bouw huizen en woon erin, leg tuinen aan en eet de vrucht ervan, neem vrouwen en verwek zonen en dochters, neem vrouwen voor uw zonen en geef uw dochters aan mannen, zodat zij zonen en dochters baren. Word daar talrijk en verminder niet in aantal. Zoek de vrede voor de stad waarheen Ik u in ballingschap heb gevoerd. Bid ervoor tot de HEERE, want in haar vrede zult u vrede hebben.* Die brief valt trouwens helemaal niet goed in Babel. En dan merk je al hoe het er voorstaat. Jeremia krijgt bijzonder scherpe reacties terug. Via de hogepriester in Jeruzalem probeert men hem zelfs de mond te snoeren. Jeremia 29:26-28 *De HEERE heeft u tot priester aangesteld in plaats van de priester Jojada om opzichters te zijn in het huis van de HEERE over iedereen die krankzinnig is en zich voor profeet uitgeeft, opdat u die vastzet in een blok en met een ketting aan de hals: Nu dan, waarom hebt u Jeremia uit Anathoth, die zich bij u uitgeeft voor profeet, niet bestraft? Want daarom heeft hij tot ons naar Babel de boodschap gestuurd: Het gaat lang duren. Bouw huizen en woon erin, leg tuinen aan en eet de vrucht ervan.* Maar goed dat de hogepriester Jeremia goed gezind is, zodat die geen nadeel hiervan ondervindt. Maar je merkt wel hoe de stemming in Babel was. Men verwachtte een spoedige terugkeer naar Jeruzalem. Iemand zal zeggen dat dit in ieder geval een hoopvolle gedachte is. Dat is juist, maar wat heb je aan hoop die nergens op gegrond is? Zeventig jaar moest het volk Israël van God uittrekken voor de ballingschap. Zeventig jaar en geen dag minder. Men ging helemaal niet terug naar Jeruzalem binnen korte tijd, integendeel de inwoners van Jeruzalem en Juda zouden binnenkort zich voegen bij de ballingen. De stad zou worden veroverd door koning Nebukadnezar van Babel en die zou de stad met tempel en paleis verwoesten en al haar inwoners wegvoeren naar Babel. Zowel via de profeet Jeremia als via Ezechiël probeerde de HEERE de ballingen de valse hoop te ontnemen dat ze binnenkort zouden terugkeren naar het land van herkomst. Niet alleen was de hoop ongegrond, maar het weerhield het volk er ook van om toe te komen aan berouw en bekering. Ook weerhield het hen ervan om open te staan voor de woorden van de HEERE. Je zou vergoelijkend kunnen zeggen dat het voor de ballingen ook lastig was omdat er naast profeten als Jeremia en Ezechiël ook andere lieden waren – zoals Hananja Jeremia 28:1 en Semaja Jeremia 29:24 – die zich als profeet uitgaven. Die zeiden ook: 'Zo spreekt de HEERE'. De mensen konden aan hun neuzen niet zien of ze met een ware of valse profeet van doen hadden. Dat klopt. Dat spreekt in hun voordeel. Maar in hun nadeel spreekt het feit van de ballingschap. Is hen niet overkomen wat God via Jeremia reeds lang profeteerde; namelijk dat Hij hen in ballingschap zou voeren en hun het beloofde land af zou nemen? Ze weigerden de feiten onder ogen te zien. Het optreden van Ezechiël is een verwoede poging het volk de oren en de ogen te openen.

Het loopt niet goed af met Jeruzalem in de tijd van Jeremia en Ezechiël.

God Zelf zorgt ervoor dat de koning bestraft wordt.

Ezechiël doet precies wat er van hem gevraagd wordt. Ezechiël 12:7 *Toen deed ik precies zoals mij geboden was. Overdag bracht ik mijn bagage naar buiten als bagage voor ballingschap en 's avonds brak ik voor mijzelf met de hand door de muur heen. In het donker bracht ik alles naar buiten en droeg ik het voor hun ogen op mijn schouder.* We weten niet helemaal zeker waar Ezechiël met de bagage helemaal naar toe gegaan is. God had gezegd dat hij naar een andere plaats moest gaan als zogenaamde balling. Dat zal hij wel gedaan hebben als hij heel precies de woorden van God in praktijk bracht. Hoe dan ook, de volgende morgen was hij al weer thuis. Hij was nog niet wakker of daar was de stem van God. De HEERE was benieuwd of de mensen hem ook gevraagd hadden 'Wat hij aan het doen was?' Ezechiël 12:8,9 *'s Morgens kwam het woord van de HEERE tot mij: Mensenkind, heeft het huis van Israël, dat opstandige huis, niet tegen u gezegd: Wat bent u aan het doen? Als ze vragen gesteld hebben over de actie van Ezechiël dan des te beter, maar ook als ze niets van zich lieten horen, dan nog moet Ezechiël hen uitleggen wat hij feitelijk aan het doen was. Een priemende vraag is wellicht: 'Voor wie is dit bedoeld?' Zij waren namelijk zelf al in ballingschap gegaan. Het is inderdaad niet bedoeld voor de ballingen zelf, maar voor de achterblijvers in Jeruzalem in het bijzonder de koning. Ezechiël 12:10 *Zeg tegen hen: Zo zegt de Heere HEERE: Deze last geldt de vorst in Jeruzalem en heel het huis van Israël, dat in hun midden is.**

Deze last geldt de vorst in Jeruzalem en heel het huis van Israël.

Deze last geldt de vorst in Jeruzalem.

Het eerste waar de HEERE vervolgens de vinger bij legt is bij die bijzondere uitgang van Ezechiëls huis, dwars door de muur. God doelt op het haastige vertrek van koning Zedekia – en veel Israëlieten met hem – uit Jeruzalem. Die gaan niet rustig door een van de poorten van Jeruzalem, maar ze vluchten door een gat in de muur te maken aan de achterkant van de stad. Ezechiël verbeeldt die vlucht van de koning. Ezechiël 12:11 *Zeg: Ik ben uw wonderteken. Zoals ik gedaan heb, zo zal met hen gedaan worden: zij zullen door ballingschap in gevangenschap gaan.* De vorst is – als hij moet vluchten – ook maar een gewoon mens. Hij moet zijn eigen last dragen. Misschien schaamt hij zich voor zijn positie. Mogelijk valt het afscheid van het land waar hij eens koning was hem te zwaar. Hij bedekt zijn gezicht vermoedelijk zoals je dat de Bedoeïenen ziet doen, overdag als de zon op het land brandt. Maar het is geen dag, maar nacht. Ezechiël 12:12 *En de vorst die in hun midden is, zal de bagage op zijn schouder dragen, in het donker, en naar buiten gaan. Zij zullen door de muur heen breken om hem erdoor naar buiten te brengen. Hij zal zijn gezicht bedekken om niet met eigen ogen het land te zien.* De vlucht is wel goed voorbereid,

maar is bij voorbaat tot mislukken gedoemd. Niet alleen waren de Chaldeeën die 2 jaar lang de stad belegerden er op gespist om de koning te pakken, maar de soldaten uit Babel lagen om de hele stad gelegerd, zodat ze de vluchtelingen makkelijk konden achterhalen. Hoewel de HEERE de schuld gemakkelijk op de Chaldeeën kon schuiven – die zaten immers achter het beleg van de stad – trekt God de verantwoordelijkheid helemaal naar Zichzelf toe. Hij is het die Zijn net over de koning wierp zodat die niet weg kon komen. God Zelf nam hem bij wijzen van spreken gevangen. Ezechiël 12:13 *Ik zal Mijn net over hem uitspreiden, zodat hij in Mijn vangnet gevangen raakt. Ik zal hem brengen naar Babel, het land van de Chaldeeën, maar ook dat zal hij niet zien, hoewel hij daar zal sterven.* De bedekking van zijn ogen krijgt voor de koning nog een staartje. Toen hij door de Chaldeeën was gegrepen werd hij in Ribla voor koning Nebukadnezar gebracht. Die koning van Babel had het al helemaal niet op met de zonen van koning Zedekia. Die liet hij doden. Het gebeurde voor de ogen van Zedekia. Bij koning Zedekia werden daarna de ogen uitgestoken en hij werd gevangen naar Babel gebracht. 2 Koningen 25:6,7 *Toen grepen zij de koning en brachten hem naar de koning van Babel, naar Ribla. En zij spraken het vonnis over hem uit. Zij slachtten de zonen van Zedekia voor diens ogen af. Verder maakte men de ogen van Zedekia blind en men bond hem met twee bronzen ketenen en bracht hem naar Babel.* Van de rest van de vluchtende militie zou weinig over blijven. De meesten werden misschien al op de vlucht gedood. Maar ook als ze ontkwamen werd hen weinig rust gegund. Ezechiël 12:14 *En allen die rondom hem zijn als zijn hulp, en al zijn troepen, zal Ik over alle windstreken verstrooien. Achter hen zal Ik het zwaard trekken.* Degenen die het overleefden kwamen onder de indruk van de God van Israël. Die liet namelijk niet met Zich spotten. De vluchtende Joodse soldaten waren daar zelf een sterk staaltje van. Ezechiël 12:15 *Dan zullen zij weten dat Ik de HEERE ben, wanneer Ik hen onder de heidenvolken verspreid en hen in die landen verstrooi.* De gevluchte Israëliërs werden tegen wil en dank met hun verhalen ‘getuigen’ voor de andere volken van Gods Almacht. Ezechiël 12:16 *Maar Ik zal uit hen een klein aantal mannen doen overblijven van het zwaard, van de honger en van de pest, zodat zij al hun gruweldaden kunnen vertellen onder de heidenvolken waar zij komen. Dan zullen zij weten dat Ik de HEERE ben.*

Joden in ballingschap.

Water en brood.

Tot vier keer toe richt de HEERE Zich in Ezechiël 12 tot de profeet. Vier maal klinkt: ‘Het woord van de HEERE kwam tot mij.’ Dit wordt de derde keer. Ezechiël 12:17 *Het woord van de HEERE kwam tot mij:*

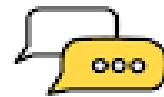
Misschien zijn we nu weer in het huis van Ezechiël waar al maanden een ‘belegering’ aan de gang is tegen Jeruzalem en Ezechiël – net als de inwoners van Jeruzalem – een karig rantsoen geniet van water en brood. Ezechiël moet bekommerd kijken op het moment waarop hij zijn brood nuttigt en met zijn handen trillen als hij een beker water drinkt. Mogelijk is hij op dat moment sterk geëmotioneerd door de idee wat zijn volksgenoten moeten meemaken. Mogelijk is het gespeeld. Ezechiël 12:18 *Mensenkind, uw brood zult u eten met beving en uw water zult u drinken met siddering en vol bezorgdheid.* Na de eenvoudige lunch moet hij de volgende profetie laten horen over de kookplaat heen die tussen hem en de maquette van de stad is opgericht. Ezechiël 12:19 *U moet tegen de bevolking van het land zeggen: Zo zegt de Heere HEERE over de inwoners van Jeruzalem in het land van Israël: Hun brood zullen zij vol bezorgdheid eten en met ontzetting zullen zij hun water drinken, omdat hun land een wildernis zal worden, ontdaan van al wat het bevat.* Ook vertelt de HEERE de aanleiding erbij. De HEERE God kan heel lang geduldig zijn, maar als een samenleving gewelddadig wordt en dit geweld zich breed in alle lagen van de bevolking gaat nestelen, staat het vonnis vast. De eerste wereld is door God gestraft met de Zondvloed vanwege het geweld. Genesis 6:11 Als een vergelijkbare situatie zich in Jeruzalem voordoet betekent dit het einde van de stad. Het is zoals vers 19 zegt: *vanwege het geweld van allen die het bewonen.* Geweld is een vreemde zaak. Je kunt je afvragen hoe het mogelijk is dat geweld opdoemt als een volk zijn God verlaat. Misschien moet je zelfs zeggen: ‘Je kunt daarop wachten.’ De reden is niet onduidelijk. Als het gezag van God wegvalt, zijn de mensen aan elkaar overgeleverd. Zoals leerlingen in de klas veel meer gevaar van elkaar te duchten hebben als de leraar de touwtjes niet langer in handen heeft, zo moet een samenleving vrezen voor een toename van onderling geweld als men God de rug toekeert. Men kan – in onze tijd – denken aan de onrustbarende toename van liquidaties of een gewelddadige overval op ouderen. Maar er is iets wat – misschien minder opvallend – nog veel schrijnender is: Met wettelijke goedkeuring worden 30.000 baby’tjes voor hun geboorte gedood. Abortus is toegestaan tot de 24ste week. Het hart van het baby’tje klopt al na zes weken. De meest kwetsbare mensen worden in Nederland niet langer beschermd door de overheid. In Gods ogen is en blijft abortus *moord*. Het is een vorm van zelfvernietiging net als bij het Israël van toen. Inderdaad, de samenleving neigde naar gewelddadigheid in Israël. Er gebeurt iets wat de tegenstander van God graag ziet namelijk dat de schepping zichzelf vernietigd. Maar dat laat God niet gebeuren. Hij houdt de touwtjes in handen. Hij zal Zijn volk zwaar straffen. Ze moeten weten dat Hij de HEERE is en niemand anders. Ezechiël 12:20 *De bewoonde steden zullen verwoest worden en het land zal een woestijn worden. Dan zult u weten dat Ik de HEERE ben.*

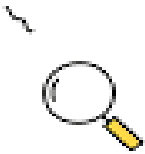
Water en brood, het dieet van de inwoners van Jeruzalem.

Spreekwoorden die niet erg in de smaak vallen bij de HEERE.

Niet zo lang geleden werd een soort van grap verteld. Iemand was van zijn fiets gevallen of had zijn knie gestoten. Mijn broeder – want het was een kerkgenoot – zei grijnzend: ‘*God straft onmiddellijk of binnen veertien dagen*’. Het klonk als gezegde. Hij moest er zelf wel om lachen. De idee is – meen ik – dat God niet straft. Dat hele idee – hoewel het tegenovergestelde beweerd lijkt te worden – wordt ter zijde geschoven. Met andere woorden: ‘God straft niet. Wij hoeven bij de lastige dingen die ons overkomen, niet aan zoiets als ‘straf van God’ te denken. Ik denk niet dat de HEERE hier de humor van inziet. God houdt niet zo van die gezegdes, waarbij Hij min of meer het lijdend voorwerp is. Moeten we niet doen, denk ik. In de ballingschap deden ook nogal wat gezegdes de ronde. Soms wordt het trouwens geen *spreekwoord* genoemd, maar heeft de HEERE het over ‘iets wat Hij de mensen hoort zeggen’. Blijkbaar werd het zo vaak gezegd dat de HEERE meende er goed aan te doen er iets van te zeggen. Het zijn – net als bovenstaande uitspraak – gezegdes die half gelovig half ongelovig zijn. Ze klinken bijna vroom, maar als je er goed over na denkt, vormen ze feitelijk het tegenovergestelde. Hierbij wat spreekwoorden in het boek Ezechiël op een rijtje – die God vaak hoort onder de ballingen en in Jeruzalem – waar de HEERE totaal niet gelukkig mee is. De HEERE God wil dat ze ophouden met die gezegdes.

UITDRUKKINGEN, GEZEGDEN EN SPREEKWOORDEN

Spreekwoorden – in gebruik onder de ballingen – waar God niet blij van wordt.

Ezechiël 8:12	Daarop zei Hij tegen mij: Hebt u gezien, mensenkind, wat de oudsten van het huis van Israël in de duisternis doen, ieder in de kamer waar zijn afbeelding zich bevindt? Want zij zeggen: <i>De HEERE ziet ons niet, de HEERE heeft het land verlaten.</i>
Ezechiël 9:9	Het land is vol bloed, en de stad vol buiging van het recht, want zij zeggen: <i>De HEERE heeft het land verlaten, en: De HEERE ziet het niet.</i>
Ezechiël 11:3	Toen zei Hij tegen mij: Mensenkind, dit zijn de mannen die onrecht bedenken en verkeerde raad geven in deze stad, zij die zeggen: Voorlopig moeten wij geen huizen bouwen. <i>Deze stad is de pot en wij zijn het vlees.</i>
Ezechiël 11:15	Mensenkind, het zijn uw broeders, uw broeders, mannen met het recht van lossing voor u, en heel het huis van Israël in zijn geheel, tegen wie de inwoners van Jeruzalem gezegd hebben: <i>Houd u ver van de HEERE, ons is dit land als erfelijk bezit gegeven.</i>
Ezechiël 12:22	Mensenkind, wat is dat voor een spreekwoord daar bij u in het land van Israël: <i>De dagen verstrijken en elk visioen gaat verloren?</i>
Ezechiël 12:27	Mensenkind, zie, die van het huis van Israël zeggen: <i>Het visioen dat hij ziet, geldt voor over vele dagen, hij profeteert over verre tijden.</i>

Ezechiël 18:2	Wat is er met u dat u dit spreekwoord gebruikt over het land van Israël: <i>De vaders eten onrijpe druiven, en de tanden van de kinderen worden stomp?</i>
Ezechiël 18:25,29	Verder zegt u: <i>De weg van de Heere is niet recht.</i> Luister toch, huis van Israël! Mijn weg is niet recht? Zijn niet veeleer uw wegen onrecht?
Ezechiël 33:10	En u, mensankind, zeg tegen het huis van Israël: Dit hebt u gezegd: <i>Omdat onze overtredingen en onze zonden op ons rusten en wij erin wegkwijnen, hoe zouden wij dan blijven leven?</i>
Ezechiël 33:17	Uw volksgenoten zeggen echter: <i>De weg van de Heere is niet recht,</i> terwijl hun eigen weg niet recht is!
Ezechiël 37:11	Toen zei Hij tegen mij: Mensankind, deze beenderen zijn heel het huis van Israël. Zie, ze zeggen: <i>Onze beenderen zijn verdord en onze hoop is vergaan, wij zijn afgesneden!</i>

De profeet zegt: *De dagen zijn genaderd en de inhoud van elk visioen!*

Gevleugelde woorden.

Het zijn gevleugelde woorden geworden. We vonden er elf. Het zijn er elf teveel. Het ruikt nog een beetje naar geloof en overgave aan God, maar in feite zijn het vrij cynische opmerkingen aan het adres van de HEERE. Soms laten wij iets over zijn kant gaan. We willen niet overal wat van zeggen. Maar God laat deze gezegdes – die iedereen te pas en te onpas gebruikt – niet passeren. God wil dat ze er per direct mee ophouden. Twee van de gezegdes komen in ons hoofdstuk naar voren. De eerste zet grote vraagtekens achter de profetieën van de HEERE. Het is een reactie die Ezechiël vaak krijgt. ‘Hoelang moeten ze dit nu al aanhoren, maar het gebeurt toch nooit.’ Ezechiël 12:21,22 *Het woord van de HEERE kwam tot mij: Mensankind, wat is dat voor een spreekwoord daar bij u in het land van Israël: De dagen verstrijken en elk visioen gaat verloren?* Het is misschien wel de meest voorkomende en meest cynische kritiek op de profetieën over Gods oordeel. ‘We hoeven ons niet bang te laten maken, want er gebeurt toch niets.’ Ook Petrus heeft in zijn tijd met dit soort van kritiek te maken. 2 Petrus 3:3,4 *Dit moet u allereerst weten, dat er in het laatste der dagen spotters zullen komen, die naar hun eigen begeerten zullen wandelen en zeggen: Waar is de belofte van Zijn komst? Want vanaf de dag dat de vaders*

*ontslapen zijn, blijven alle dingen zoals vanaf het begin van de schepping. De HEERE God laat het er niet bij zitten. In de tijd van Ezechiël zegt de HEERE dat ze zullen opkijken van de snelheid waarmee de profetieën van Ezechiël vervuld zullen worden. Feitelijk viel de vervulling van deze woorden inderdaad binnen vijf, zes jaar. Dat was heel snel. Ezechiël 12:23 *Daarom, zeg tegen hen: Zo zegt de Heere HEERE: Ik zal dit spreekwoord doen ophouden, zodat men het in Israël niet meer als spreekwoord blijft gebruiken. Spreek daarentegen tot hen: De dagen zijn genaderd en de inhoud van elk visioen!* Daarmee wil de HEERE hen meteen een nieuw spreekwoord aanleren. Nu wordt er in de Naam van de HEERE ook veel onzin verkocht door de valse profeten. Dat is dan een gunstige bijkomstigheid van het oordeel. Het maakt met een klap een einde aan alle voorzeggingen die niet van God komen. Ezechiël 12:24 *Want te midden van het huis van Israël zal er geen enkel vals visioen of vleiende waarzegging meer zijn.* Wat God zegt (via profeten als Ezechiël) zal uitkomen en dat ook nog in de dagen van de omstanders. Is dat niet het criterium van ware profetie? Dat die uitkomt? Zeker! Deuteronomium 18:22 *Wanneer die profeet in de Naam van de HEERE spreekt, en het gebeurt niet en het komt niet uit, dan is dat een woord dat de HEERE niet gesproken heeft. In overmoed heeft die profeet dat gesproken; wees niet bevreesd voor hem.* Ze hoeven er in geval van Ezechiël niet eens lang op te wachten. Binnenkort zullen ze de waarheid van dit woord met eigen ogen waarnemen. Ezechiël 12:25 *Want ik, de HEERE, zal spreken. Het woord dat ik zal spreken, zal in vervulling gaan. Het wordt niet langer uitgesteld, want in uw dagen, opstandig huis, zal ik een woord spreken en het ten uitvoer brengen, spreekt de Heere HEERE.**

Was het voorgaande spreekwoord – het gold alle profeten – nog een schot hagel, ditmaal is het een kogel. Het is tegen de profeet Ezechiël gericht. Men zegt over de visioenen die Ezechiël wereldkundig maakt, ‘dat ze bedoeld zijn voor de verre toekomst.’ Ezechiël 12:26,27 *Het woord van de HEERE kwam tot mij: Mensenkind, zie, die van het huis van Israël zeggen: Het visioen dat hij ziet, geldt voor over vele dagen, hij profeteert over verre tijden.* Het lijkt de manier om de ontsteking uit de bom te halen. Men zegt; ‘Wat Ezechiël zegt, dat maken wij toch niet mee. Dat duurt nog zo lang. Wel eeuwen.’ We merken uit de twee gezegdes die onder de ballingen in omloop waren, dat ze gericht zijn tegen de HEERE en dat ze neigen om steeds directer en persoonlijker en vijandiger te worden. Men noemt nog net de naam niet, maar iedereen weet dat ze Ezechiël bedoelen. God wil daar een eind aan maken. Hij zal er binnenkort ook een einde aan maken. Het vonnis dat Hij heeft uitgesproken zal binnenkort worden uitgevoerd. Ezechiël 12:28 *Daarom, zeg tegen hen: Zo zegt de Heere HEERE: Geen van Mijn woorden zal nog uitgesteld worden. Het woord dat ik gesproken heb, zal in vervulling gaan, spreekt de Heere HEERE.*

De teerling is geworpen.

